

LIIKASLINKKI

LIIKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 2/2005
PÄÄTOIMITTAJA HARRI LIIKANEN

20-vuotisjuhlavieraita

Seuraava sukukokous Pudasjärvellä 11.6.2006.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20!

Tervehdys teille hyvät sukulaiset!

Vuodet ovat vierineet vinhaa vauhtia niin, että sukuseuramme historiaan ovat jääneet jo monet ikävuodet, kuten otsikon lukusarjasta näkyy. Oli siis aihetta juhlia ja niinhän me teimmekin Mikkelissä. Toisaalla tässä lehdessä on lisätekstiä sieltä, joten tässä vain totean, että paikan valinta oli onnistunut ja että juhla muutenkin tyydytti juhlaväkeä, vaikka jouduimme tekemään ohjelmaan muutoksia ihan viime hetkillä. Tässä haluan kiittää kaikkia, jotka arvostitte tilaisuutta tulemalla paikalle ja järjestäjiä siitä, että vaivoja säättämättä loitte toisille ikimuistaisen tapahtuman.

Tässä haluan kiittää myös hallitusta siitä, että minut nimettiin juhlassa Vuoden Liikaseksi 2005. Tuntui hyvältä saada tämä tunnustus siitä työstä, jota olen tehnyt jo yli 20 vuotta. Paikalla olleet varmasti huomasivat iloni, jonka suuruus näkyi ilon kyyneleinä.

Varsinainen sukukokous meni entiseen malliin, mutta nyt henkilövalinnat erovuoroisten tilalle vei odotettua pitemmän ajan. Pirkko ei ollut enää käytettävissä ja se oli sukuseuralle suuri tappio. Pirkko on tehnyt sukuseurassa niin arvokkaan työrupeaman, että sitä on muiden vaikea käsittää ja paikkaa on vaikea täyttää. Kiitos Pirkolle jättipanoksesta sukuseuran hyväksi ja kiitos siitä, että olet luvannut vielä auttaa monella tavalla. Samalla toivotan Heikki Liikasen tervetulleeksi hallitukseen. Et pysty korvaamaan Pirkkoa, mutta sinulla on muita taitoja, jotka olet luvannut seuran käyttöön ja siitä sinulle kii-

tos. Ilmeisesti edustat myös uutta sukuhaaraa, Längelmäen Liikasia.

Hallitus järjestäytyi syyskuussa ja valitsi minut jatkamaan sukuseuran esimiehenä. Tästä luottamuksesta haluan esittää lämpimät kiitokset. Pirkon poisjäännin vuoksi sain oman toimen ohella hoidettavaksi myös tiedottajan tehtävät. Heikki toimii apulaiseni ja muut entisissä viroissa. Muutos aiheuttaa mm ongelmia lehden tekoon sekä kotisivujen hoitoon, mutta sille ei nyt mahda ihan heti mitään. Ulkopuolinen apu on siksi tarpeen jäsenistön taholta ja osittain olemme jo sitä saaneet, kun Taneli Heiskanen on luvannut auttaa kotisivujen teknisessä päivityksessä. Ehkä tulevina vuosina valitsette hallitukseen henkilöitä, joilla on enemmän taitoa tällä alalla.

Kohta vuosi päättyy ja ryhdytään tekemään yhteenvetoa vuoden sadosta. Etukäteen näyttää siltä, että sadossa on hyviä ja huonoja jyvii, kuten yleensäkin on ollut. Hyviksi jyviksi katson onnistuneet 20-vuotisjuhlit, Herman-seminaarin, jäsenmäärän kasvun ja sen, että Pirkon ansiosta saimme yhden sukukirjan lähes valmiiksi. Huonot jyvät lyhyesti: Johannes- matka ei toteutunut ja Pudasjärven Liikasta ei saatu jäsenhankinnassa yhtään uutta jäsentä. Huonona jyvänä pidän myös sitä, että yli 40 jäsentä on lyönyt laimin jäsenmaksuvelvoitteen. Kassasta puuttuu 516 euroa budjetoituja varoja ja siten tilanne on hälyttävä. En kehoita eroamaan, mutta jos et todella halua olla mukana, sinun on siitä ilmoitettava sääntöjen mukaan. Toivon kuitenkin, että maksu on

maksamatta muista syistä johtuen ja hoidat asian nyt ensi tilassa.

En pidä myöskään siitä, että 20 vuodessa emme ole saaneet edes kaikkien elävien Liikasten tietoja kirjoihin ja kansiin. Tähän toivonkin parannusta eli aktiivisuutta enemmän tietojen keräämiseen ja ilmoittamiseen omin voimin. Ehkä tähän tuo parannusta se, että kun saamme kotisivuille puutteelliset ja jopa virheelliset sukuselvitykset, palautetta alkaa tulla ja asia korjaantuu.

Kirjoitan tätä Isänpäivänä ja ajatukset ovat vuodessa 1961, jolloin isäni kuoli vähän ennen kuin aloitin viimeisen luokan lukiossa. Oli surullista, ettei isäni saanut nähdä lastensa elinvuosia enempää ja nauttia heidän elämästään, avioutumisesta ja lastenlapsista. Olen kuitenkin kiitollinen, että sain pitää isän lähes 18 vuotta ja siltä ajalta on mielessäni hyviä muistoja. Itselläni on nyt paremmin. On kaksi poikaa ja yksi pojanpoikakin, joka odottaa tammikuussa pikkuveljeä tai -siskoa. Yritän olla heidän kanssaan mahdollisimman paljon ja olen iloinen, että voin auttaa heitä monissa asioissa. Toisaalta olen saanut heiltä myös paljon, sillä monissa asioissa nuori on viisaampi. Olen yrittänyt myös siirtää perimätietoa eteenpäin, sillä huomenna se voi olla jo myöhäistä.

Perinteiseen tapaan haluan lopuksi kiittää kaikkia kuluneesta vuodesta ja toivottaa teille Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta. Uskon, että se on entistä parempi.

Harri Liikanen

Uusia jäseniä

Leena Liikanen-Aronen, ESPOO (?)
Riitta Tanner-Tuominen, HELSINKI (Ka)
Laura Liikanen, HELSINKI (Ka)

Eeva Liikanen, VANTAA (Mi)
Urpo Liikanen, MIKKELI (?)
Marjatta Häkkinen,
KANGASNIEMI (KA)

Timo Liikanen, Riihimäki (Ku)
Lämpimästi tervetuloa mukaan!

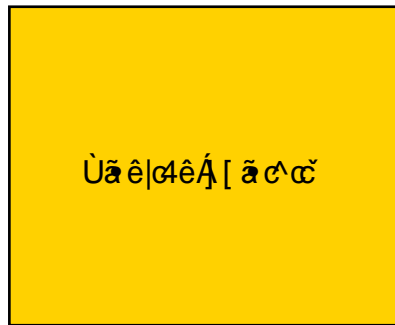
Kuolleita

Elli Tallgren o.s. Liikanen
s. 23.7.1917 Juva
k. 7.4.2005 Helsinki
Mikkelin sukuhaara

Maija Sakki
s. 21.9.1912
k. 16.5.2004 Hamina
Ristiinan sukuhaara

Paavo Liikanen
s. 29.12.1921 Reisjärvi
k. 13.6.2005 Reisjärvi
Kangasniemen sukuhaara

Syntyneitä

Kangasniemen sukuhaaraan syntyi Sanna ja Juha Kokkoniemelle 23.6.2005 tytär, joka sai kasteessa nimen Sofia Johanna. Juha on Irma ja Tapio Kokkonien poika, jonka äiti oli Kerttu Kokkonien, o.s. Liikanen

Kangasniemen sukuhaaran syntyi 30.7.2005 Paula Rossille ja Matti Myllyojalle tytär, joka on saanut nimekseen Jenna Elina. Paula on Sirkka ja Paavo Rossin tytär ja Paavon äiti oli Elina Rossi, o.s. Liikanen.

Satu Tanner ja Rami Niemelä ovat saaneet 30.8.2005 toisen tyttären. Ristiäisissä 22.10.2005 hän sai nimeksi Asta Maria Erin Niemelä. Sadun äiti on Riitta Tanner-Tuominen, o.s. Liikanen. Sukuhaara on vielä selvityksen alaisena.

Sukuseura onnittelee pikkuisia, vanhempia ja isovanhempia iloisen perhetapahtuman johdosta. On mukava, että suku jatkuu.

Vihitty

Mika ja Kati (o.s. Liikanen) Nykänen vihittiin Haukivuoren kirkossa heinäkuun 9. päivänä 2005. Kati on Esko ja Liisa Liikasen tytär ja kuten muistamme, Mika lauloi upeasti 20- vuotisjuhlissamme. Onnittelemme avioliiton solmimisen johdosta.

Merkkipäiviä vuonna 2006

85 vuotta
30.9. Anneli Orasvuo (Ri)
HAMINA

80 vuotta
16.1. Sinikka Saarinen (Jo)
KAARINA
27.1. Aimo Puurula (Ka)
REISJÄRVI

75 vuotta
9.2. Vieno Suhonen (Mi)
MIKKELI
11.3. Martha Maki (Ka)
ZIONSVILLE, USA
13.7. Unto Vainio (Ri) HELSINKI
20.7. Mauno Venäläinen Ka
MIKKELI

70 vuotta
28.2. Maija Venäläinen (Ka)
MIKKELI
14.5. Rauno Hakkarainen (Ri) HELSINKI
16.6. Antti Saarenmaa (Ri)
HELSINKI
21.7. Veera Kiiskilä (Ka) KIISKI-LAMPI
11.9. Impi Kultanen (Ku)
SALLA

60 vuotta
24.2. Marja-Leena Lämsä (Ka) OULU
29.3. Hannu Saarenmaa (Ri)
TAMPERE
5.5. Saara Helenius (Ka) HAUSJÄRVI
5.5. Erkki Liikanen (Ku)
KUUSAMO
18.12. Antero Lehtola (Ku)
YLIVIESKA

50 vuotta
6.4. Anne Kultanen (Ku)

KUUSAMO

12.6. Kari Liikanen (Ka) LIEVES-TUORE
7.7. Jukka Tuikka (Ka) LESTI-JÄRVI
12.11. Juha Venäläinen (Ka)
KOUVOLA
13.12. Eero Liikanen (Pu)
SODANKYLÄ

Ansiomerkkejä

Teijo Haapaniemi ja Jyrki Halonen ovat saaneet Suomen Hiihtoliiton pronssiset ansiomerkit Reisjärven Pilkkeen 60- vuotisjuhlassa Reisjärvellä heinäkuussa 2005.

Jyrki on Esko ja Rauha (o.s. Liikanen) Halosen nuorin poika ja Teijo heidän vävy. Mainittakoon lisäksi, että juhlapuheen piti Eskon ja Rauhan vanhin poika Jarmo, Elecster Oy:n toimitusjohtaja. Sukuseura onnittelee ansiomerkkien saajia.

Ylennetty

6.12.2004 kapteeniluutnantiksi Harri Liikanen Kotkasta Sukuhaara lienee Kangasniemen, Mikkelin tai ...?
Onnittelemme pahasti myöhässä!

Opintielle

Outi Rossi (ent. Potila) on tänä syksynä aloittanut opinnot Oulun yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa. Outi on Paavo ja Sirkka Rossin tyttären Merjan tytär.

Kummityttö Jenni Liikanen aloitti syksyllä opinnot Helsingin liikelouden ammattikorkeakoulussa Heliassa johdon assistenttityön ja kielten koulutusohjelmassa. Valmistuneita

Valmistuneita

Paula Rossi Reisjärveltä on valmistunut kesäkuussa tradenomiksi Keski-Pohjanmaan Ammattikorkeakoulusta Haapajärveltä. Paulan muistamme siitä, että hän sai lapsen 30.7. (Ks. Syntyneitä)

Onnittelemme ja toivotamme menestystä työelämässä.

JL-LASI Oy ja Jaakko Liikanen Ornamo-pallon saaja vuonna 2005

Kuvat ja koonti Pirkko Liikanen

Teollisuustaiteen Liitto Ornamo jakoi 23.9.2005 Kaapelitehtaalla, Helsingissä Jaakko Liikalle Ornamo-pallon, jonka on suunnitellut Timo Sarpaneva v. 1961. Perusteluna kunniapalkinnolle Ornamon hallitus esitti seuraavan.

"JL-Lasi Oy on yksi neljästä tämän vuoden Ornamo-pallon saajasta. Edellisen kerran jaoinne ne Ornamon 90-vuotisjuhlan kunniaksi 2001. Palloja on jaettu vuodesta 1961 lähtien 49 yritykselle.

Vuonna 1994 perustettu JL-Lasi ylläpitää taidelasin katoamassa olevaa perinnettä. JL-Lasissa puhalletaan käsityönä taide- ja käyttölasia ja toteutetaan myös vaativia lasiteoksia rakennushankkeisiin. Yrityksen ansiokkaan toiminnan takana on lasinpuhaltaja Jaakko Liikanen, jonka 40 vuoden urasta näkyy lasinpuhallukseen kumpuava rakkaus sekä pettämätön silmä. Projekteillaan JL-Lasi on myötävaikuttanut nykypolven lasitaiteen arvostukseen ja kehitykseen monipuolisen yhteistyön kautta.

Yritys on ansiokkaasti mahdollistanut lasitaitelijoiden, muotoilijoiden, sisustusarkkitehtien sekä arkkitehtien työskentelyn sulan lasin parissa. Lasinvalmistuksen taidokkuus vaativien saneerauskohteiden parissa on viime vuosina näkynyt valaisimien ja erikoislasien toteuttamisessa Suomen Kansallisteatteriin, Riihimäen kirkkoon ja Tampereen Kino-palatsiin. Yritysassiakkaille kuten Marimekolle, Suomen Unicefille, Unescolle ja Metso Oyj:lle yritys on tehnyt lasituotteita tilaustyönä.

Omalla urallaan Jaakko Liikanen on työskennellyt vuosien varrella lukuisten taiteilijoiden ja muotoilijoiden kanssa. Heidän joukostaan mainittakoon Brita Flander, Petri Metsälampi, Camilla Moberg, Pauli Partanen, Anu Penttinen, Markku Piri, Risto Matti Ratia, Erkki Tapio Siirainen, Nanny Still, Oiva Toikka, Helena Tynekkä sekä Vesa Varrela." (Lena Strömberg 2005.)

Kangasniemen Liikasten mestariurheilija Juha Petteri Liikanen

Liikasten sukuseura ry:n 20-vuotisjuhlien näyttelyssä esiteltiin Kangasniemen Liikasia edustava Suomen mestarijoukkueeseen kuuluva Juha Petteri Liikanen s. 30.6.1982 Laukaa. Hänen isänsä on puuseppä Kari Ossi Ilmari Liikanen (s. 12.6.1956 Kangasniemi) ja äiti, palkanlaskija Eija Inkeri o.s. Pietiläinen (s. 12.10.1955 Jyväskylä). Perheeseen kuuluu vielä Juha Petterin sisar Suvi Mirjami (s. 18.2.1986 Laukaa). Juhan isoisä oli veljeni Seppo, s. 12.11.1936, k. 15.2.1973.

Juha opiskelee Jyväskylän ammattikorkeakoulussa paperi-insinööriksi. Hän merkitsee kotipaikakseen Lievestuoreen ja asuinpaikakseen Jyväskylän.

Juha harrastaa musiikkia ja

urheilua. Juha soittaa rumpuja ja on julkaissut levyn "My Dawn Black Swan". Hän on pelannut kaukalopalloa Lievestuoreen Ysi 5 -joukkueessa (yksi SM-hopea ja yksi SM-pronssi) ja nyt Muuramen Yrityksen riveissä. Muuramen Yritys on voittanut junioreitten SM-kultaa vuosina 2003 ja 2004. Lentopallossa hänen C-juniori-joukkueensa voitti pronssimitalin 1985 (Power Cup, Vaasa). Juha on ollut aktiivinen ja urheilullinen aivan nuoresta lähtien.

Matti Liikanen

HALLITUKSEEN UUSI JÄSEN

Sukukokous valitsi uutena jäsenenä hallitukseen lavastaja Heikki Liikasen. Samalla saimme ilmeisesti edustajan uudesta sukuharrasta. Seuraavassa hän itse esittelee itsensä.

Minä olen.....

Olen Heikki Kalevi Liikasen, syntynyt Längelmäellä 29.9.1938. Vanhempani olivat Paavo ja Gunnilla Liikasen. Vaimoni on Martta Ellen Liikasen o.s. Montonen. Lapsia on kaksi: Heikki Samuli Liikanen (s.1964) ja Marja Johanna Liikanen (s.1965).

Näin tervehdin Teitä hyvät Liikasten sukuseura ry:n jäsenet.

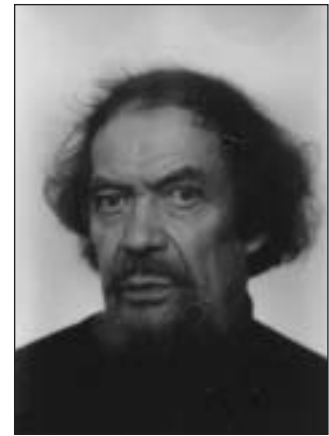
Työtehtäväni on ollut Suomen Taideakatemian Koulun, 1957-1961 jälkeen Yleisradion TV-yh-

den, aiemman Suomen Television, ohjelmien lavastusten suunnittelu ja niiden toteutuksen valvonta. Työvuosia kertyi vähän vaille 40.

Vuonna 2000 kesällä jäin työstä pois ennen eläkeikääni, koska erilaisista säästö- ja supistustoimista johtuen en voinut enää hoitaa työtäni sillä tavalla kuin olisin halunnut.

Nythän olen ollut jo eläkeiässä ja erilaisia tehtäviä on kertynyt enemmän kuin on aikaa.

Ajasta Ylessä, millaisia töitä, millä tavalla, missä, milloin – niistä voisin kertoa joskus tarkemmin. Paljon on jäänyt muistikuvia vuosikymmenten ajalta. Niistä mm Heittäisin Heliät Hiekat, Larin Parasken elämästä, Oopperat Juha ja Pohjalaiset, Presidentti Urho Kek-

kosen elämä kehdestä hautaan, Jokamies, Jumala On Kauneus, taiteilija Vilho Lammesta, Tanssi Perhonen Tanssi.

Monin tavoin rikasta talvikautta Teille kaikille.

Heikki Liikanen

AVOIN KIRJE PAAVO LIIKASEN MUISTOTILAISUUDEEN 23.6.2005 REISJÄRVELLÄ

Hyvät Paavo Liikasen omaiset, sukulaiset ja ystävät

Olette saattaneet setäni Paavo Liikasen viimeiselle matkalle ja olette nyt kokoontuneet muistotilaisuuteen, jossa itse en valitettavasti voi olla läsnä. Haluan kuitenkin osallistua tilaisuuteen muistelemalla ja kirjoittamalla hänestä muutaman sanan. Liikasten sukuseuran esimiehenä se on jopa velvollisuuteni, sillä Paavo-setä oli enemmän kuin yksi kymmenistä seuran perustajajäsenistä.

Kun suvun asiat alkoivat kiinnostaa minua ja kun sain Reisjärveltä kuulla, että suvusta on tehty yksi tutkimus, jonka tulokset ovat Mikkeliissä ainakin Eino Liikasella, otin yhteyttä häneen kevättalvella 1983 sukuseuran perustamiseksi. Sain välittömästi vastauksen, jossa Eino lupasi olla asiassa mukana. Kirjeen alussa oli samalla suvun

asioita, kun viikkoa aiemmin oli haudattu Einon veli Otto. Hän luetteli, keitä Reisjärveltä oli mukana hautajaisissa. Siellä olivat setäni Arvi, Paavo, tätini Esteri ja Kerttu, Tauno Pesola vaimoineen ja Puurulan Siiri. Lisäksi paikalla oli Uuno-setäni Toijalasta. Uskon, että tuolloin suvun asioista oli keskusteltu paljonkin, vaikka kirjeeni tuli Einolle vasta muutamaa päivää myöhemmin.

Sukuseuran perustaminen eteni sitten nopeasti. Lopulliseen päätökseen perustavan kokouksen kutsumisesta koolle vaikutti olennaisesti se, että myös Reisjärveltä näytettiin asialle vihreää valoa. Sirkka Leppälä kirjoitti 22.4.1985 epävirallisesta Reisjärven kokouksesta mm "Aivan ihmeellisen innostunutta porukkaa olivat sille sukuseuran perustamiselle. Siellä oli mukana isäntäväen Astan ja

Paavon lisäksi Arvi-isä, Elina (Rossi), Hilja ja Aimo (Puurula), Siiri (ent. Puurula, s. Puurula) ja Aaro Siirto, Kerttu ja Uuno Kokkonen, Rauha (o.s. Puurula) ja Esko Halonen sekä Jouko, Heljä ja Milla Liikanen." Yhdeksi Reisjärven yhteyshenkilöksi valittiin silloin Paavo-setä.

Perustava kokous pidettiin Mikkeliissä sitten heinäkuussa. Reisjärveltä kokoukseen tultiin oikein tilausbussikydyillä. Kokous oli varsin yksimielinen. Ensimmäiseen hallitukseen valittiin Paavo-setä, joka tunnettiin aktiivisena yhdistysmiehenä ja itsekin pääsin mukaan. Kun hallitus alkoi työskennellä, Paavolle uskottiin varaesimiehen rooli ja minusta tuntui turvallisesta, että joukossa oli yksi tuttu, jonka olin oppinut tuntemaan jo lapsuudesta saakka käydessäni vanhempieni muka-

na kyläreissulla. Niiltä ajoilta on jäänyt mieleen makoisat maitoperunat, jotka Asta- vaimo keitti oman maan uusista perunoista ja sipulista, oman lehmän maidosta ja voista ja uskoisin, että kaikki oli luomua. Paavo- setä oli ahkera ja vastuuntuntoinen henkilö, joka ei tuonut itseään esille. Hänen kanssa oli helppo tehdä yhteistyötä ja hänellä oli paljon sukua koskevaa tietoa. Sotilaana muistin aina myös sen, että teen työtä sotaveteraanin – kunniakansalaisen kanssa ja sitä minä arvostin.

Paavo ja Asta Liikanen (kuvassa keskellä) Reijärven sukkokokouksessa 1986.

Jo seuraavana vuonna Paavo oli järjestämässä sukupäiviä Reijärvelle ja niistä minulle on jäänyt varsin positiivinen kokemus. Muistan, kun Paavo toivotti vieraat tervetulleeksi seurakuntatalossa, samassa paikassa, jossa te nyt olette viettämässä muistotilaisuutta ja kertoi samalla, miten suku oli

joutunut Reijärvelle. Siinä oli minulle ja varmasti monelle muullekin paljon uutta mielenkiintoista asiaa. Eipä ihme, että asia otettiin uudelleen esille Liikaslinkin 2/1994 palstoilla ja näkyypä se nyt Internetissäkin kautta maailman.

Paavon hallitusvastuu kesti valitettavasti vain kaksi vuotta, kun mukaan haluttiin tasapuolisuuden parantamiseksi edustajia myös muista kuin Kangasniemen ja Ristiinan Liikasten sukuhaaroista. Paavon antama tuki ei kuitenkaan loppunut toki tähän. Se jatkui tapaamisten ja kirjeenvaihdon avulla, joka olisi voinut olla kyllä useammin toistuvaa. Moni asia jäi kesken. Jäi tekemättä haastattelu esimerkiksi Lapin sodasta, johon Paavo osallistui. Jäi kokoamatta kirjoitus ”Elämää Otto ja Amanda Liikasen perheessä Kumpulassa” ja henkilöhistoria Kumpulan isännästä Otto Liikasta – Reijärven vaikuttajasta. Yksi tietopankeistamme, Paavo ei ole enää keskuudessamme ja työ on entistä vaikeampi. Olkoon tämä samalla opetus siitä, että asiat on syytä hoitaa mahdollisimman pian, sillä aika voi loppua yllättäen ja peruuttamattomasti.

Hyvät läsnäolijat!

Kirjoitin sukuseuran yhteyshenkilölle Sirkka Leppälälle kirjeen 13.6. päivällä tietämättömänä siitä, että Paavo- setäni oli kuollut klo 11. Kirjeessä pyysin Sirkkaa kysymään mm Paavolta, jos hän tietäisi

jotain sedästään Hiskiaksesta, joka asui Reijärvellä 1920- luvulla ja muutti sitten Kanadaan. Kysymys oli lähtenyt siitä, että Hiskiaksen vaimon sukulainen kysyi asiaa minulta ja lupasin yrittää auttaa. Kirje oli vielä seuraavana päivänä postittamatta, kun sain suruviestin puhelimitse Jorma- serkultani hänen isänsä, sukuseuran perustajajäsenen ja varaesimiehenäkin toimineen Paavon poismenosta. Yhteensattuma tuntui uskomattomalta. Miten voi olla mahdollista, että kirjoitan kirjettä Paavo kosken lähes hänen kuolinhetkellään? Tähän emme saa vastausta, mutta arvailla voimme.

Sukuseura ottaa osaa Paavon omaisten suruun ja kunnioittaa hänen muistoaan. Hiljaisen hetken vietämme 20- vuotisjuhlakokouksessa Mikkelissä 30.7., jossa Paavo oli tarkoitus muistaa sukuseuran hyväksi tehdystä työstä. Jäämme kaipaamaan Paavo ja hänen työtään sukuseuran kasvamisessa vahvemmaksi kuin koskaan. Samalla haastan kaikki uudet sukupolvet hoitamaan sukuseuraa hellien ja vaalien, jotta se kehittyisi entistä paremmaksi.

Herra siunatkoon meitä ja varjelkoon meitä tässä työssämme.

*Harri Liikanen,
Liikasten sukuseura ry:n esimies*

KEIT ´ OLII NÄMÄ HERRAT JA NAISET?

Television ruudussa vilahtelee joskus nimiä, jotka ovat kovin tutun oloisia – Liikasia. Nyt paljastan tässä kolme niistä eli **Helena, Samuli** ja **Toni Liikasen**. Nyt jätän väliin ne, jotka esiintyvät usein televisiossa eli meidän julkikset eli pääjohtaja Erkin ja muusikko Erkin.

Helena nimi on usein MTV3: n uutisissa eli Helena on tv-toimittaja, jonka kasvot ovat kuitenkin ruudussa harvoin. Helena on Erki ja Assi Liikasen tytär. Mielestäni hän on oiva henkilö toimittajaksi,

mutta tiedottajaksemme hän ei lupautunut kiireittensä takia, kun häntä siihen pyysin.

Tonin nimi on vilahtanut Ruben ja Joonas- ohjelman lopussa nimiluettelossa. Toni on siinä kohdassa Logo ja graafinen suunnittelu. Toni on myös tämän lehden taittaja ja minun ja vaimoni Tuulan poika. Työpaikka on mainostoimisto Y&R Brands/Garage Helsingissä.

Samuli oli minulle uusi nimi, joka on esiintynyt joissakin nimi-

luetteloissa kohdassa ”Äänisuunnittelu”. Kun ryhdyin asiaa tutkimaan, kävi ilmi, että isä löytyi saman postinumeron alueelta eli Yleisradion palveluksessa ollut lavastaja Heikki Liikanen, uusi hallituksen jäsen. Samuli on ystävällisesti tehnyt itsestään pienen esittelyn, joten annettakoon hänen itsensä kertoa itsestään. Toisaalla tässä lehdessä on myös isän esittely.

Harri Liikanen

Minä, Liikanen Heikki Samuli.

Olen syntynyt 17.5.1964 Helsingissä, jossa olen asunut myös koko ikäni. Vanhempani ovat Heikki ja Martta (os.Montonen) Liikanen. Olen naimisissa ja perheeseemme kuuluu kaksi lasta, kahdeksanvuotias tyttö ja viisivuotias poika. Asumme 1950-luvun omakotitalossa länsi-Helsingissä, jossa piha-vahtina toimii kaksi skotlannin-terrieriä.

Ehdin käydä kansakoulun ja kaksi luokkaa oppikoulua ennen kuin Helsinkiin saapui peruskoulu. Yläasteen jälkeen siirryin Hykkylän lukioon, josta kirjoitin ylioppilaaksi 1983. Kouluaikana olin jo tehnyt joitakin kesähommia ja kirjoitusten jälkeen jatkoin erilaisten perushantihommien tekoa kunnes astuin Suomen valtion palvelukseen helmikuussa 1984. Valmistuin lääkintämieheksi samana syksynä ja toimin jouluun asti Helsingin kaupungin leikki- puistohommissa.

Tammikuussa 1985 aloitin jo edesmenneessä Yleisradion ammattioppilaitoksessa tarkkailijakurssi TK-42:lla. Samaan aikaan aloitti 74 muutakin monipuolisen ja tiukan karsinnan läpäissyttä

ihmistä. Tuolloinkin monet olivat kiinnostuneet media-alasta ja koska Yleisradion ammattiopisto oli kutakuinkin ainoa peruskoulutusta antava laitos, oli myös pyrkijöitä paljon. Kurssin ensimmäinen vuosi oli teoriaa, jota sovellettiin kesätöissä. Vuosi 1986 taas oli lopun muutamaa syventävää opintoviikkoa lukuun ottamatta pelkästään työharjoittelua. Jouluksi sain sitten todistuksen stipendin kera. Huomasin erikoistuneeni äänitarkkailijan ammattiin vaikka olin käynyt koko ajan kuvapuolenkurssia. Tästä on ollut vain hyötyä ammatissani.

Vuoden 1987 alusta työsuhteeni on ollut voimassa "toistaiseksi" Yleisradio Oy:n kanssa.

Ylessä oli tuolloin käytäntönä, että "työ tekijäänsä opettaa". Vanhemmat työntekijät opastivat monissa ongelmissa ja pistivät tekemään töitä, tarvittaessa kädestä pitäen. Tällä tavalla saatiin luotua vahva perusosaaminen, jota hyödynnän edelleen.

Aloitin perustarkkailijana, etenkin äänitarkkailijaksi ja hiljalleen sain vastuullisempia hommia ja viimeiset reilut kuusi vuotta olen

toiminut äänisuunnittelijana. Päävastuualueeni on klassinen musiikki, mutta muutakin teen tarpeen mukaan sekä suomen että ruotsin kielellä. Tällä hetkellä päätyönä on viime kesäisten Savonlinnan Oopperajuhlien Ratsumies-oopperan äänen miksaus tv-taltiointia varten.

Muista suurista tuotannoista mainittakoon olleeni mukana Barcelonan sekä Atlantan kesäolympialaisten kansainvälisessä tuotantotiimissä. Samoin Lillehammerin talviolympialaisissa.

Viime kesäisissä yleisurheilun MM-kisoissa olin vastuussa korkeuden ja seipään äänen välittymisestä kotikatsomoihin yhdessä Ruotsin television tuotantotiimin kanssa.

Ehkäpä hankalin työni on ollut Matka Reimsiin -oopperan suora lähetys Suomen Kansallisoopperasta Euroopan ranskan- ja saksankielisille alueille. Haastetta oli pitää lukua 15:n langattoman mikrofonin aukaisemisesta ja sulkemisesta oikeaan aikaan. Piti vielä muistaa avata Eurooppaan juontavan henkilön mikrofonin oikeasta paikasta, hän nimittäin juonsi neljässä eri paikassa.

Tulevia haasteita ovat Sibeliusviulukilpailujen Teema-kanavalta tulevat suorat lähetykset, Tasavallan Presidentin itsenäisyyspäivän vastaanoton musiikin tarkkailu, presidentinvaalit sekä Lappeenrannan laulukisat.

Se vähä vapaa-aika joka perheeltä ja töistä jää, kuluu Ylioppilaskunnan Laulajien parissa. Kuoron toiminta on varsin vaativaa ja esiintymisiä on paljon. Mainittakoon tässä juuri tehty kiertue New York-Richmond-Washington-Reykjavik. Kiertueen kohokohta oli esiintyminen New Yorkin maineikkaassa Avery Fisher Hallissa yli 1500:n kuulijan edessä. Kuoromme keskittyy parhaillaan joulukonserttikauteen.

20-vuotisjuhlallisuuudet Mikkelissä

20.7.2005 tuli kuluneeksi 20 vuotta sukuseuramme perustamisesta, mikä tapahtui Mikkelin maalaiskunnassa. Tapahtumaa juhlittiin 29.-31.7.2005 Mikkelissä, johon Mikkelin maalaiskuntakin nykyään kuuluu. Paikkana oli Kesähotelli Paukkula eli Nuorisopisto, joka osoittautui sangen sopivaksi tilaksi meidän tarpeisiin. Sää oli mitä parhain.

Juhlallisuuudet aloitettiin perjantaina klo 17, mutta tällöin paikalle saapui vasta parikymmentä meikäistä tapaamaan toisiaan ja juttelemaan tulokahvien merkeissä. Myöhemmin Esko ja Liisa tarjosivat kukkurapöydällisen Anttolan moninaisia herkkuja,

Antolan Herkkuja.

joista maineikkaimmat ehkä olivat savumuikut ja röpörieska. Pöydässä oli myös perunoita, kalkkunaa, salaattia, omatekoista ruislimppua, Siistosen kauraleipää, maksapateeta, voita, maitoa, olutta, vettä, kahvia sekä Liisan leipomaa pullaa ja kääretorttua.. Sitten kutsuikin jo kuuma sauna, mutta pidimme kiinni suunnitelmasta ja kerroimme tarinoita Liikasista ja jätimme saunan väliin. Pirkko kertoi mielenkiintoisesta Signe Liikasta (1891-1975). Harri toi tilaisuuteen uutisia Kanadasta, josta Pokelan sukuseuran avustuksella oli saatu tietoa 1920-luvulla sinne muuttaneen Hiskias Liikasen jälkikasvusta. Lopuksi Esko kertoi isoisästään, sotainvalidi Erkki Liikasta. Kun silmä rupesi vilkkumaan, menttiin

yöpuulle. Osa majoittui viereiseen rakennukseen ja osa poistui kotiinsa.

Varsinainen juhlapäivä oli lauantai, joka aloitettiin näyttelyn pystytyksellä. Näyttelyssä oli esillä mm sukuhaarojen sukutaulut, arpajaisvoitot, valokuvia aikaisemmista sukukokouksista, perinnehenkilön, Liikasurheilijoiden ja Internet-kotisivujen esittelymateriaalia, Ristiinan Liikasten sukukirjaluonnos, jäsenten käsitöitä, tiedotteet ja Liikaslinkit 1985 – 2005, Sukuseurojen Keskusliiton ja Sukuviestin esittelymateriaalia sekä Heikki Liikasen video Herman Liikasen reliefin paljastustilaisuudesta Kuhmalahdella.

Iltä Liikasen ja Asta Pinolan käsitöitä.

Näyttely avattiin klo 9 ja samalla alkoi arpojen myynti. Tulokahvit olivat kuumana koko ajan. Paikalla oli myös Liikasmateriaalia ja kauppa käytiin. Lounaalle menimme 11.30 - 13.00 välillä. Pöydässä oli tarjolla hyvää ja riittävästi.

Kun viimeiset saivat vatsansa täyteen siirryttiin juhla kokoukseen.

Matti Liikanen, Pekka Saarenmaa ja Esko Liikanen

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Pekka Saarenmaa ja sihteeriksi Matti Liikanen. Hallituksen laatimat toimintakertomus ja toimintasuunnitelma hyväksyttiin, mutta oli todettava, että historiikki 2000-2005 ei tullut valmiiksi juhlaan mennessä. Tilit ja talousarvio hyväksyttiin myös. Henkilövalinnat menivät entiseen malliin paitsi, että kun Pirkko ei ollut enää käytettävissä, hänen tilalle valittiin Heikki Liikanen Helsingistä. Kunniajäseniksi nimettiin kaksi entistä tiedottajaa. Kunniajäseneksi numero 4 kutsuttiin Mauri Puurula, sukuseuran ensimmäinen tiedottaja ja numerolla 5 Pirkko Liikanen nyt tiedottajan tehtävät jättäneenä. Jännitysmomentin muodosti Vuoden Liikasen 2005 nimeäminen. Hallituksen päätös oli tällä kertaa Harri Liikanen, joka oli panemassa alulle tätä sukuseuraa ja on toiminut hallituksessa alusta alkaen.

Kokouksen jälkeen marssittiin, tosin ilman tahtia, juhlakahville ja kyllä se maistuiakin täytekekun kera. Arvontakin piti siellä suorittaa, mutta ajan puutteessa se siirrettiin pääjuhlan perään.

Päiväjuhla alkoi klo 15 juhlasalissa Eskon toimiessa juhlan juontajana. Juhla käynnistyi yhteisesti laulettuna Savolaisten laululla. Tervetuliaissanat lausui sukuseuran esimies Harri Liikanen. Puhe oli seuraava:

"Hyvä juhlayleisö, rakkaat sukulaiset,

Eilen aloitimme juhlinnan ensitapaamisen merkeissä. Meitä oli koolla 20 henkilöä Anttolan herkkujen ja sukutarinoiden merkeissä ja olihan meillä saunakin. Liikaslinkissä tätä ruokailua mainostettiin ilmaiseksi, mutta näinhän se ei tietenkään ole. Herkkujen tarjoajat olivat Liisa ja Esko Liikanen Anttolasta tyttärensä Katin avustamana. Vielä kerran lämpimät kiitokset mahtavasta nou-

topöytätarjoilusta. Ja mitä me söimme, näkynee kohta Internetistä kotisivuiltamme. Emme syöneet pelkkiä savumuikkuja.

Nyt olemme tulleet koolle vietämään Liikasten sukuseuran 20-vuotisjuhllisuuksiin kuuluvaa päiväjuhlaa. On mukava todeta, että monista muista menoista huolimatta te olette laittaneet tämän etusijalle. Se lämmittää meidän järjestäjien mieltä.

Tuntuu uskomattomalta, että sukuseuramme on jo 20 vuotta vanha. Saatoimme viime Liikaslinkistä lukea kummityttömmme Jennin kirjeen ja nähdä, mitä 20 vuoden ikä voi merkitä ihmisen elämässä. Voitaneen todeta, että seuramme on nyt nuori osaava aikuinen, jonka elämä on edessä täynnä mahdollisuuksia.

Seuramme syntyyn vaikutti tavaltaan kyllästyminen. Kyllästyin 1980-luvun alussa siihen, etten tiennyt, kuka on tietosanakirjassa mainittu Herman Liikanen, keitä ovat julkisuuden Erkki Liikaset ja mistä yleensä olen lähtöisin muualta kuin Mikkelin mlk:sta. Rupesin ottamaan selvää ja tuloksia alkoi tulla. Reisjärveltä saadun vihjeen perusteella sain Erkki Liikasen isältä Einolta tietoa kahden arkin verran, joka oli hyvä alku. Sitten tulivat mukaan hyvät sattumat. Sisareni Saara-Liisa työskenteli postissa Riihimäellä ja eräänä päivänä Jaakko Hirvonen niminen mies oli lähettämässä kirjettä Liikasille Laukaaseen. Keskustelussa kävi ilmi, että Hirvonen oli sukututkija ja häneltä saimme sitten nopeasti valmiita lisätietoja. Toinen sattuma oli se, että Helsingissä Postipankin konttorissa selatessani tilinumeroluetteloa, joita ei enää painettane, törmäsin Herman Liikasen perikunnan tilinumeroon ja yhteyshenkilöön. Tämän henkilön kautta pääsin tietämään, että Anna-Liisa Liikanen on innokas sukututkija ja soitinkin hänelle. Anna-Liisa oli tyytyväinen, että löytyi toinenkin asiasta kiinnostunut. Sitten ehdotinkin Einolle ja Anna-Liisalle, että perustetaan sukuseura. Molemmat kannattivat ajatusta ja kun sitten kysimme Reisjärveltä Sirkka Leppälältä syntymäseutuni kantoja, vihreä valo syttyi sielläkin. Tilanne näytti hyvältä, sillä myös sukututkimuslaskun maksajia tarvittiin.

Lounastunnelmaa.

Perustava kokous pidettiin sitten nopeasti 20.7.1985 sukutilalla Rantalan talossa Mikkelin mlk:ssa. Paikalla oli melkein sata perustajajäsentä ja mikä ilahduttavinta, osa on täällä nyt paikalla. Alku oli hankalaa, mutta alkuinnostus oli valtaisa. Tällaisia juhlia pidettiin aluksi vuosittain. Apua perustamisasioihin saatiin Sukuyhteisöjen Tuki ry:ltä eli nykyiseltä Sukuseurojen Keskusliitolta, jonka jäseneksi heti liityimme.

Toiminnan painopiste on ollut tiedon keräämisessä ja sen jakamisessa ja siinä on edistytty, kuten olette voineet näyttelyyn tutustuessanne todeta. Ehkä merkittävin yllätys oli se, että Liikasia on useita sukuhaaroja ja se on pyrityttävä huomioon toiminnassamme siten, että kaikki ovat samankaltaisia. Sukukirjaa meillä ei vielä ole, mutta senkin aika tulee pian.

Tärkein tapahtuma on ollut vuosittain tapaaminen vähintään sukukokouksen merkeissä oheisohjelmineen. Paikallista toimintaa on harrastettu siinä ääriin, että olemme saneet kokemuksia toiminnan jatkamiseksi. Yhteiset matkat eivät näytä kuitenkaan kiinnostavan, sillä kaksi yritystä on päätyntä peruutukseen osanottajien vähyyden takia..

Jäsenmäärä on noussut ja laskeutunut kuin Linnanmäen vuoristorata, mutta nyt tilanne näyttää asettuneen ja jäsenmäärä on pysynyt yli kahdensadan. Ja kuten aiemmin sukukokouksessa jo totesin, parasta on tänään se, että jäsenmäärä on ennätyskorkealla.

Kiitos luottamuksesta toimintaamme kohtaan. Suurena yhdistyksenä voimme tehdä enemmän.

Jäseniä on muistettu merkkipäivinä ja kun on ollut muuten aihetta. Vuoden Liikanen on valittu vuodesta 1993. Vanhin Liikanen on ollut nimettyä 1998.

Sukuseuralle hankittiin nimellä varustettuja myyntituotteita heti alusta lähtien. Oma tunnus, sukuseuran vaakuna otettiin käyttöön 10-vuotisjuhlassa Ristiinassa pöytästandaarissa. Täällä olette nähneet tavaroiden viimeisimmän valikoiman ja toivomme, että jokaiselle löytyy jokin sopiva.

Tiedottaminen alkoi vaatimattomasti tiedotteilla, jolle keksittiin 1992 nimi Liikaslinkki. Samalla tiedote pyrittiin tekemään lehden näköiseksi, mutta vasta 2003 se oikeasti onnistui ja viime vuonna tiedote muuttui jäsenlehdiksi.

Tiedottamisen nykyaikaan siirryttiin 2000, kun seuralle saatiin omat kotisivut. Ne ovatkin olleet ahkerassa käytössä, sillä viime aikoina kävijöitä on ollut 40 000 vuodessa. Uusimpana tiedotuskanava on kokeiltu sähköpostia, joka jatkossa lisääntynee sen mahtavien ominaisuuksien takia. Tiedottamista on vaikeuttanut uusi lainsäädäntö, joka koskee yksityisyyden suojaa.

Arvoisa juhlayleisö!

Lopuksi haluan kiittää teitä, jotka olette järjestäneet näitä juhlallisuuksia ja erityisesti teitä, jotka olette tuoneet

jotakin näyttelyymme ja teitä, jotka olette tulleet esiintymään tähän juhlaan meidän kaikkien iloksi. Valitettavasti perustavan kokouksen puheenjohtaja, pääjohtaja Erkki Liikanen ei työmatkan takia voinut tulla tähän tilaisuuteen, mutta iloksemme hän on lupautunut saapumaan tänään ilta-palalle. Samoin on valitettavaa, että evakkoreki- Erkki joutui perumaan tulo-nsa, kun äänihuulet ovat leikkausta odottavassa kunnossa. Toivotamme hänelle pikaista paranemista.

Hyvät ystävät!

Näillä sanoilla ja savolaisella sanonnalla "Koppoo kiinni tästä päivästä, sillä huomiosella on toiset kahvat" haluan toivottaa teidät lämpimästi tervetulleeksi tähän meidän pääjuhlaamme. Toivon, että näistä juhlista jää teille mukava kokemus muistojenne aarrearkkuun.

Tervetuloa. "

Tämän jälkeen saimme kuulla laulua ja soittoa, kun äskettäin Liikasen puolisokseen ottanut Mika Nykänen lauloi komeasti Esko Könösen hanurin säestyksellä. Esitysten jälkeen ulkopuolinen sukututkijamme Jarmo Paikkala esitelmöi aiheesta "Sukututkijana Liikasten jäljillä". Esitelmä julkaistaan Liikaslankissa. Laulu- ja hanuriesitykset jatkuivat esitelmän jälkeen ja niin olimme saaneet kuulla Mikan laulamana Oskar Merikannon Kylän tiellä, Annina ja Kullan Murunen, G Chraderin Kesäyö sekä Perttu Hietasen/Taisto Weslinin Nocturne. Lisäksi olimme saaneet

Mika Nykänen ja Esko Könönen viihdyttivät juhlaväkeä.

kuulla hanurikappaleet Onni Laihanen: Suomen Joutsen ja Paul Norrback: Onnenpäivät.

Jarmo Paikkala esitelmöi.

Sitten päästiinkin kauan odotettuun sukukirjan julkistamisvaiheeseen. Harri kertoi yleisesti, miten kirjahanke lähti käyntiin ja miten se on edennyt. Sen jälkeen Pirkko Liikanen esitteli tekemänä kirjan CD- version ja kun hän pääsi vauhtiin, loppua ei meinannut tulla lainkaan.

Esittelyn jälkeen Tuula Liikanen soitti pianolla kappaleet Marquerite Monnot: Hymni rakkaudelle ja Michel Legrand: Cherbourg'n sateenvarjot. Soiton myötä päästiinkin sitten huomionosoituksiin. Aluksi kaikki läsnä olevat palkittiin aplodeilla. Sitten sukuseuran esimies kukitti paikalla olevat perustajajäsenet, entiset hallituksen jäsenet, muissa luottamustehtävissä toimineet, aktiiviset jäsenet ja nykyisen hallituksen jäsenet.

Huomionosoitusten jälkeen Esko luki Sukuseurojen Keskusliitto ry:n lähettämän onnitteluaressin. Tilaisuus päättyi Maamme-lauluun ja arpajaisten arvontaan.

Juhlan jälkeen juttelut jatkuivat, kunnes oli aika siirtyä ilta-palalle ruokalaan. Kello oli silloin 19. Ruokailun jälkeen seurustelu jatkui ja juttu luisti. Täytyy sanoa, että kyllä Liikaset osaavat olla hauskojakin. Naurulla saimme kar-

tutetuksi ikää monella vuodella. Saimme myös illalla arvovieraan, pääjohtaja Erkki Liikasen, joka ei päässyt pääjuhlaan puhuman, mutta lupauksensa mukaisesti saapui nyt. Puheenkin hän piti niille, jotka vielä olivat paikalla ja mikä hienointa, hän arvostaa sukuseura-toimintaa. Erkin ihailijat halusivat myös tulla kuvatuksi hänen kanssaan ja sehän hänelle sopi.

Seuraavana päivänä juhlallisuu-det jatkuivat jumalanpalveluksella Tuomiokirkossa. Tarkoitus oli saada Liikaspapit töihin, mutta tälläkään kerralla se ei vielä onnistunut. Jumalanpalveluksessa oli samaan aikaan konfirmaatio, joten kirkko oli täpötäysi. Saarnassaan pappi otti esille myös Liikaset, jotka olivat mukana sukujuhlan merkeissä. Jumalanpalveluksesta siirryttiin perinteiseen tapaan sankarihaudoille. Siellä virren jälkeen Harri ja Tuula Liikanen laskivat seppeleen muistomerkille. Kunniavartioon oli saatu kaksi varusmiestä Savon Prikaatista. Sitten mentiin Eino Liikasen haudalle, jossa virren jälkeen Matti ja Kirsti Liikanen laskivat seppeleen sukuseuran ensimmäisen esimiehen haudalle. Tähän päättyivät Liikasten sukuseura ry:n 20- vuotisjuhlallisuu-det, mutta haudoilla viivytettiin vielä hetki.

Vieraskirjaan kirjoitti nimensä 63 henkilöä. Ensimmäisenä iltana meitä oli parikymmentä ja sunnuntain ohjelmaan osallistui noin 15 Liikasta.

*Harri Liikanen
Kuvat: Pirkko Liikanen*

KIITOS

Kiitos onnistuneesta sukukouksesta ja -juhlasta, joka oli hyvin onnistunut ja lämminhenkinen.

Sirkka Leppälä, Reisjärvi.

20-vuotisjuhlissa kukitettiin ansioituneita...

Perustajajäseniä.

Luottamushenkilöitä.

Aktiivisia jäseniä.

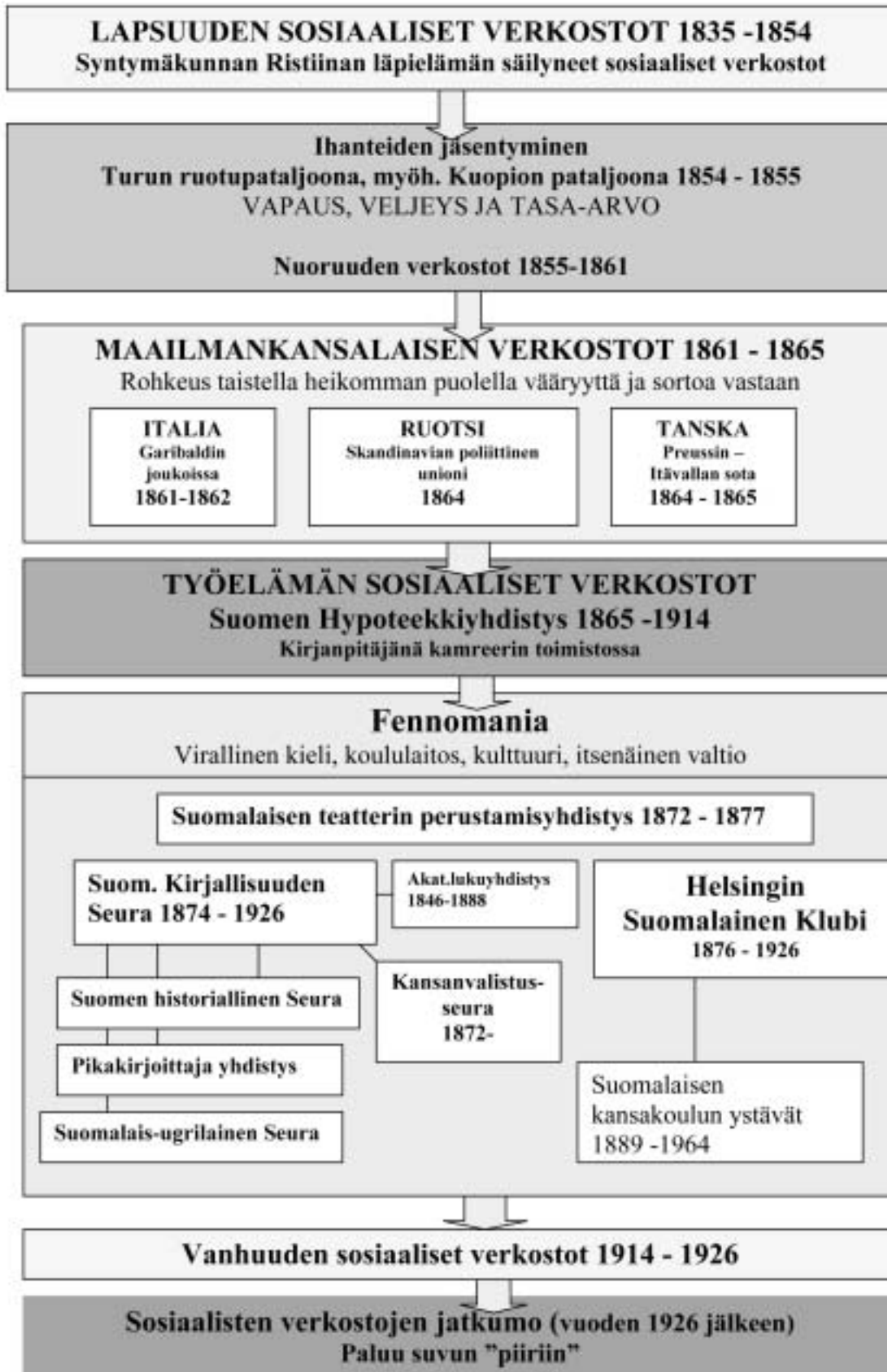
Uusi hallitus (poissa Jaakko Liikanen).

PÄÄKAUPUNKISEUDUN PAIKALLISTAPAHTUMA

Retki JL- Lasi Oy:n tehtaalle Riihimäelle 15.12.2005 klo 18.
 Osoite: Lehmustie 2, Lasitehtaan aukio. Kartta oheisena.
 Jaakko Liikanen esittelee yrityksensä sekä näyttää, miten lasia tehdään. Lopuksi on mahdollista tehdä lasitavaraostoksia joulupukin konttiin tai ihan muuten vain.
 Ilmoita tulostasi Harri Liikasetteille (yhteystiedot lehden takakannessa) viimeistään 12.12.
 Matkustus omin neuvoin. Suosittelem täysia henkilöautolasteja.
 Autossani tilaa kahdelle kuljetusta kaipaavalle.
 Kaikki Liikaset tyhjentämään Jaskan ja Toinin putiikki.

Vapaustaistelija, luutnantti Herman Liikasen sosiaaliset verkostot

Liikasten sukuseura ry järjesti Herman Liikanen- seminaarin 13.5.2005 Helsingissä. Pirkko Liikanen esitelmöi otsikossa mainitusta aiheesta ja on laatinut siitä oheisen tiivistelmän.

Herman Liikanen eli 1835 – 1926. Elämänsä aikana hän oli sosiaalisesti, poliittisesti ja kulttuurisesti erittäin valveutunut ja aktiivinen. Tässä esityksessä pyrin hahmottamaan Liikasen sosiaalisia verkostoja valokuvien, käyntikorttikuvien, käyntikorttien ja kirjeiden pohjalta, jotka vuorostaan heijastavat yli 200 ihmissuhdetta.

Suvun ja työpaikan verkostojen rinnalle kohoavat voimakkaasti painottuen nuoruuden, maailmankansalaisen ja harrastusten/yhdistysten verkostot. Nuoruuden aikana Liikanen samastui Ranskan vallankumouksen aatteisiin: vapauteen, veljeyteen ja tasa-arvoon. Nämä ihanteet ohjasivat Liikasen valintoja läpi elämän. Liikanen lähti kirjaimellisesti taistelemaan heikomman puolella vääryyttä ja sortoa vastaan Italiassa ja Tanskassa (maailmankansalainen).

Italian ja Tanskan taisteluista Suomeen palattuaan hän aluksi haaveili jostakin toisesta työpaikasta kuin Hypoteekkiyhdistyksen palveluksessa olemisesta, vaikka hän tyytyi sittemmin palvelemaan uskollisesti Hypoteekkiyhdistystä lähes 50 vuotta. Erityisesti kun hänen esimiehekseen tuli J. V. Snell-

man, näyttää Liikasen elämä todella aktivoituvan. Hän alkaa tukea **Suomalaisen teatterin perustamistukiyhdistystä** ja oppii henkilökohtaisesti tuntemaan suomenkielisiä näytelmiä ja oopperoita, näyttelijöitä, laulajattaria ja taitelijoita vuosina 1872 - 1877. **Suomalaisen Kirjallisuuden Seura** (vuodesta 1974 lähtien) tuo hänen elämän piirinsä lukemattomia tutkijoita, tiedemiehiä ja professoreita. Hän joutuu hyvin lähelle akateemista juonittelua, vallankäyttöä ja jopa virkanimitysprosesseja. Hän oppii Suomalaisessa Kirjallisuuden Seurassa tuntemaan monia henkilöitä, joiden kautta hänelle tulevat tutuiksi myös **Akateeminen lukuyhdistys, Suomen Historiallinen Seura, Pikakirjoittajayhdistys, Suomalais-ugrilainen Seura, Kotikielen Seura, Muinaismuistoyhdistys, Suomalainen Puheyhdistys ja Suomalaisuuden liitto**. Suhteillaan ulkomaille Liikanen myös tukee **Kansanvalistusseuran** perustamista (1874) ja osallistuu aktiivisesti seuran toimintaan..

Helsingin Suomalaisista Klubista (1876-) muodostuu hänen kantapaikkansa, jossa fennomaanit alkavat kokoontua ja jonne valtiopäivien edustajat, valtiopäivämiehet tulevat syömään ja seurustelemaan. Herman Liikanen kertoo kirjeessään professori Vilhelm Thomsenille, että hänen on tapana syödä päivittäin päivällistä

Suomalaisessa Klubissa kumpuninaan usein suomea puhuvat henkilöt. On tavallista että Liikanen ja yliopiston korkeat virkamiehet mm. professorit Jaakko Forsman ja E.N. Setälä syövät päivällistä hänen kanssaan. Suomalaisessa klubissa myös tehdään päätös **Suomalaisen kansakoulunystävät** -yhdistyksen(1889-) perustamisesta. Asiaa oli ajanut kiihkeästi Herman Liikanen.

Lähes 80-vuotiaana eläkkeelle jäätyään Liikasen verkostot harvenevat, ystävät kuolevat. Hän kirjoittaakin ystävälleen professori Vilhelm Thomsenille *"kaipaam kaikkia kuolleita ystäviäni."* *"Ei siis ihminen tietä, milloin kuolema, hauta ja iankaikisuus lähenee!"* *"Rauha olkoon heidän tomullensa!"*

Herman Liikanen eteenpäin pyrkivänä asetti aina päämääränsä korkealle ja toimi sen mukaan. Hänessä toteutuvat toiminta vapauden puolesta, peräänantamattomuus, vaatimattomuus, ahkeruus, tunnollisuus, anteliaisuus ja lähimmäisen rakkaus. *Hänen elämänsä ja elämäntyönsä heijastavat parhaimmillaan oman aikansa koulutuksellista, kulttuurista, yhteiskunnallista ja poliittista historiaa ja ovat esimerkinä monille jälkipolville.*

LIIKASIA TUKHOLMAN MARATONILLA

Puolustusvoimien lippujuhlapäivänä 4.6.2005 juostiin Tukholmassa maraton, johon osallistui myös neljä miespuolista Liikasta.

Ensimmäinen maraton juostiin 10.3.1896 Kreikassa. Tukholman kilpailu on järjestetty vuosittain vuodesta 1979 lähtien. Se on arvostettu parhaimmaksi maratonkilpailuksi maailmassa. Ensimmäisenä vuonna osallistujia oli 1946 ja tänä vuonna lähti matkaan noin 17000, joista maaliin saakka jaksoi 10033 miestä ja 2665 naista

ja kolme rullatuolin avulla. Liikasten osalta tulokset muodostuivat seuraaviksi:

- 6366 ekonomi **Teemu Liikanen**, Helsinki 4.19.36
- 6553 valtiotieteiden ylioppilas **Toni Liikanen**, Helsinki 4.21.42
- 8488 laitosmies **Timo Liikanen**, Riihimäki 4.49.11
- 8960 Suomen Pankin pääjohtaja **Erkki Liikanen**, Helsinki 4.57.25

Sukuhaarojen välisessä kilpailussa Kangasniemen haara sai

murskavoiton osanottajien määrässä, sillä kolme edusti sitä haaraa ja yksi, Timo Liikanen Kuusamon haaraa.

Onnittelemme hienon suori- tuksen johdosta ja olkoon tämä innostamassa muitakin liikunnan pariin, jolla on todettu olevan positiivisia vaikutuksia ihmisen kuntoon.

Harri Liikanen

KUMMITYTÖN KUULUMISIA

Viime vuosi kului todella nopeasti. Väli vuosi Luxemburgissa oli mukavaa ja tervetullutta vaihtelua koulunkäyntiin, mutta kaikki loppuu aikanaan.

Palasin Suomeen heinäkuun puolivälissä, ja päiväni täyttivät postin odottelusta. Kesäkuussa olin nimittäin käynyt Suomessa pääsykokeissa, ja nyt alkoi olla tulosten saapumisen aika. Jostain syystä odottamaani kirjettä ei kuitenkaan kuulunut, vaikka tulosten viimeinen lähetyspäivä oli jo ohi.

Lopulta sain au pair -perheeltäni viestin, että koetulokseni olivat menneet Luxemburgiin. Soitin sinne, ja sain kuulla, että olin saanut toivomani opiskelupaikan Helsingin liiketalouden ammattikorkeakoulu Helian johdon assistenttityön ja kielten koulutusohjelmassa.

Riemuittuani aikani uutisesta aloin miettiä, mitä kaikkea pitäisi tehdä ennen koulun alkua. Tärkeimmät asiat olivat tietysti ilmoittautumispaperien lähettäminen koululle ja asunnon hakeminen Helsingistä. Asuntoasiaan sain onneksi vastauksen melko nopeasti, eli sain huoneen kolmen hengen soluasunnosta, josta koulullekin oli matkaa vain kolme kilometriä.

Kun asunto oli tiedossa, pystyin viimeinkin rentoutumaan ja keskittymään muihin ajankohdaisiin asioihin. Minun piti tietysti tehdä kaikkea, mitä normaaliin kesälomaan kuuluu: tavata kavereita, ottaa aurinkoa ja käydä kesämökillä. Lisäksi piti valmistautua erään hyvän ystäväni häihin hankkimalla uutta päälle pantavaa. Olin myös mukana suunnittelemassa morsiamen polttareita, joista tulikin mukava iltapäivä ja ilta rennon yhdessäolon merkeissä. Jossain vaiheessa heinäkuuta huomasin senkin, että autokoulun toisen vaiheen suorittamisella alkoi olla kiire, kun ajokorttini menisi vanhaksi syyskuun lopussa. Lisäksi halusin suorittaa kurssin Lahdessa

ennen koulun alkua elokuun lopussa. Mutta sainpa tuonkin asian kunniallisesti hoidettua, ja nyt lompakossani komeilee uusi, pitkäaikainen ajokortti!

Kouluni alkoi siis elokuun lopussa. Meille uusille opiskelijoille järjestettiin aluksi kaksipäiväinen perehdytysjakso, jonka aikana meille kerrottiin kaikki oleellinen koulusta ja opiskelusta koulutusohjelmassa. Sen jälkeen pääsimme aloittamaan varsinaisen opiskelun. Ensimmäisen puolen vuoden aikana opiskelemme yritystoiminnan perusasioita, markkinointia, viestintää, tietojenkäsittelyä ja tietenkin valitsemiamme kieliä. Kielten opiskelu jatkuu koko kolmen ja puolen vuoden ajan, niitä on lukujärjestyksessä koko ajan, kun taas muut aineet vaihtelevat. Tämän syksyn suurin ja vaativin työ on tiimeissä tehtävä yritysraportti jostakin suomalaisesta yrityksestä. Raportin tarkoituksena on soveltaa käytännössä tunneilla opittuja tietoja yritysten toiminnasta. Koulussa tehdään muutenkin paljon ryhmitöitä, välillä tuntuu, ettei aika riitäkään niihin kaikkiin, ja viimeisenä iltana ennen palautusta kaikki yrittävät hiki hatussa saada töitä valmiiksi.

Koulun ulkopuolinen aika on välillä jäänyt aika vähiin – tai siltä ainakin on joskus tuntunut. Olen toki sentään ehtinyt tehdä muutakin. Olen nähnyt kavereita, niin uusia kuin vanhojakin, ja käynyt ulkonakin, etten ole valan mökkihöperöksi tullut. Luokkabileetkin meidän luokkamme on jo ehtinyt järjestää.

Kaiken kaikkiaan olen viihtynyt Helsingissä ja uudessa koulussa mainiosti. Koulukaverit ovat todella mukavia eikä opettajissakaan suurempia vikoja ole. Tällä hetkellä pientä stressiä aiheuttavat kaikki lähestyvät koheet ja tietysti yritysraportin edis-

tyminen. Onneksi joululoma on koko ajan lähempänä! Keväällä koulussakin pitäisi helpottaa, kun nämä peruskurssit loppuvat.

Oikein mukavaa joulun odotusta kaikille!

Jenni

ETSINTÄKUULUTUS

Kesällä huomasimme, että sukuseuran arkistosta puuttuu vuoden 1991 tiedote numero 1. Jos sinulla sattuu se olemaan, olisimme kiitollisia sen kopiosta. Sen voit laittaa Harrille, jolla on jo kaikki muut. Ennen kopiointia, kannattanee kuitenkin soittaa, jos vaikka joku olisi ehtinyt ennen jo tarjoamaan.

LIIKANEN ROISTOJAHDISSA

Helsingin Sanomat tiesi kertoa 12.11., että ylikonstaapeli Mauri Liikanen oli ollut ottamassa kiinni roistonelikköä Taivalkoskella perjantaina aamuyöstä. Kiinniotto onnistui takaa-ajon jälkeen. Ei ihan vähäpätöinen tapaus, sillä poliisi tutkii tapausta törkeänä varkautena, tapon yrityksenä, murhan yrityksenä ja törkeänä ryöstönä. Kiitos Maurille taitavasta toiminnasta aseistettuja roistoja vastaan. Sukuhaaraa emme vielä valitettavasti tiedä, mutta tutkinta on käynnissä.

Harri Liikanen

Tarvitseeko suvun ja sukuseuran olla mielessä joka päivä?

En minä ajattele sukulaisiani joka päivä, mutta tullessani päivä päivältä vanhemmaksi, suku käy mielessäni useammin kuin lapsena ja nuorena. Varsinkin oman lapsen syntymän jälkeen olen huomannut, että mieleeni tupsahtaa jokin tapahtuma, tuoksu tai tunnelma lapsuudestani. On mukava tietää, että minullakin on juuret jossain sellaisessa ketjussa, johon Hilja-mummikin kuuluu.

Mieleeni palaavat leivontapäivät mummin kanssa Niemessä, Reisjärven Kangaskylässä. Muistan halkojen hakemisen leivinuunin lämmitykseen, rauhalliset kaffihetket, kun lämpimän rieskan päälle sulii voi, ja päälle sai vielä siivuja suuresta, tuoreesta edamjuustopalasta. (Juusto tuotiin maitolavaan tonkkien päälle suoraan meijeristä.) Tädit ja sedät olivat osa koulussa, osa jo maailmalla, ja sinä hetkenä mummi oli vain minun. Vanhimpana lapsenlapsena olen saanut nauttia tällaisistakin hetkistä! Ja muistan edelleenkin tietyt tuoksut ja mummin leivontaoheista sen, että ohjeita ei luettu keittokirjoista, vaan kaikkia aineita laitettiin "noin", hitusen, vajaa desi tms. (ja aina onnistui!). Muistan myös taikinajuuren, ja kuinka pikkutyttöinä pidin kummallisena jonkin vanhan taikinapalan vaalimista.

Olen ollut Hilja-mummin pieni navetta-apulainen varmaan riesaksi asti! Lehmät (Jemina, Omena ym.) ja kissat (navettakissa Misse ja kumppanit) on lypsämisen ohessa ruokittu ja harjattu. AIV ja melassi ovat nekin tulleet tutuiksi. Jälkimmäistä muistan maistaneeni silloin tällöin navetan hämärässä.

Aina pääsin mummin mukaan, kun halusin ja minähän halusin (AINA)! Mummilla oli paljon työtä lypsyn ja eläinten sekä perheen ruokinnan, pyykkien ja kaiken muun touhun kanssa, mutta koskaan hän ei tiuskinut tai sanonut olevansa väsynyt. Heinäntekoai-kaan tuvan pitkän pöydän ääreen

sai laittaa paritkin kattaukset, jotta lapset, lapsenlapset, miniät ja vävyt mahtuivat mukaan. Ja aina mummi huolehti, että ne vävyt, jotka eivät juoneet silloin kahvia, saivat mehunsa, lasten ja lastenlasten ruokavaliorajoituksista puhumattakaan. Kaikki otettiin aina leivonnassakin huomioon.

Mummi muisti aina meidän kaikkien syntymäpäivät. Hän jaksoi kaiken työn ohella kutoa sukkaa tai touhuta muuta. Kädet olivat työntouhussa aina! Minä muistan mummin seisomassa lieden ääressä nauraen, ja ne hetket, jolloin mummi oikein hyvälle jutulle nauraessaan löi käsiään polviinsa. Muistan ne kesäpäivät, kun haimme yhdessä lehmii laitumelta lypsylle. "Tule pois tänne, tuu!" -kutsun nuotti soi korvissani vieläkin.

Olen istunut "mittausmyllyn" päällä (assistenttitäti kävi mittamassa lehmien maidosta rasvarvoja ja meistä lapsenlapsista osa pääsi tämän tärisevän masiinan päällä kuvittelemaan maailmanympärimatkustusta.)

(Kuka muuten muistaa ko. myllyn virallisen nimen? Olen ollut niin pieni, että mieleeni on jäänyt vain kuljetuslaatikon väri ja "myllyn" ääriä ja ihme kyllä se, mitä myllyllä mitattiin...)

Mummi kuoli, kun odotin lastani. Olisin halunnut hänen näkevän vauvani. Odottaessani ja usein lapsemme syntymän jälkeen olen ajatellut, mitä Hilja-mummi ja niin monet hänen ikäisensä ovat saaneet tai joutuneet kokemaan. Sota ja leskeksi jääminen pienten lasten kanssa, pyykkäykset avannolla, puiden ja veden kantoa, raskasta navettatyötä, lisää lapsia ja maailman nopeaa muuttamista kaikkine kommervenkkeineen.

Liian usein unohdan, kuinka helppoa elämäni on: vedet tulee ja menee, on sähköt, pyykkikoneet, mikrot, sähköliedet, yleiskoneet, tietokoneet netteineen, lastentarhat, päivähoidot yms. Kiitollisuute-

ni hyvistä lapsuusmuistoista tulee liian myöhään mummia ajatellen.

Sukuseuramme jäsenten keski-ikä on yli 58 vuotta! Antakaa lapsillenne ja lapsenlapsillenne sekä muille jälkipolville muistoja ja tietoa sukumme perinteistä, ja mahdollisuudesta kuulua johonkin ydinperhettä suurempaan jatkumoon, jolla on yhteiset juuret. Pitäkää yllä perinteitä, kerätkää suvun sisäisiä vitsejä, sanontoja, kommelluksia, lapsen suusta -juttuja! Sukuseuran kautta meillä kaikilla on mahdollisuus jakaa näitä mukavia kokemuksia ja tunteita. Älkää ujostelko! Pieni juttu silloin tällöin Liikaslinkkiä piristämään on aina tervetullut. Aktiivisuutta sekä uusia jäseniä (sekä nuoria että vanhoja) tarvitaan, jotta pystymme turvaamaan sukuseuramme toiminnan tulevaisuudessa! Kertokaa siis sukuseuran toiminnasta etenkin nuoremmalle sukupolvelle.

Piparin tuoksua Teille kaikille sukulaisille!

*Tiia, jäsenrekisterinhoitaja
Pyhäinpäivänä 2005*

(yhteystiedot lehden takakannessa)

MUUT LEHDET

Vesterisen Viesti

Vesteristen Viesti on Vesteristen sukuseuran jäsenjulkaisu. 28.9.2005 painetussa lehdessä on lainaus kotisivuiltamme, kun sieltä oli löytynyt täydentävää tietoa Otto Vesterisen elämään. Otto nimittäin löysi Hulda Liikasen Hartolasta, missä he yhdessä osallistuivat nuorisoseuran lauluhommiin ja Huldasta on kirjoitus kotisivuillamme.

Kalajokilaakso

Kalajokilaakso on nimensä mukaisella seudulla ilmestyvä sanomalehti. 5.10.2005 lehdessä oli juttu Erkki Liikasesta, joka oli tulossa seuraavalla viikolla pitämään esitelmää Kalajokilaakson

talousseminaariin. Otetaanpa ote lehdestä:

Sukumme ei ole kuitenkaan kovin suuri. Isäni oli mukana perustamassa sukuseuraa ja hän oli muutenkin perillä suvun vaiheista, Erkki Liikanen sanoo ja muistelee käyntiään sukulaisissa Reisjärvellä. Hän oli silloin 10-vuotias.

- Seisottiin siinä sukulaistalon pihassa, kun kaukana maantiellä ajoi Volkswagen. Joku isännistä pisti käden oklkapäälleni ja kysyi: "Ootko Mikkelin poika nähnyt kansanedustajaa? Tuolla menee Artturi Jämsén." Siitä saakka minäkin olen kunnioittanut kansanedustajia, Liikanen selvittää hyväntuulisena.

- Tiesitkö muuten, että Roomassa on Herman Liikasen patsas? Liikanen kysyy vuorostaan. Herman taisteli Italian yhdistäjän Garibaldin (1807-1882) joukossa.

En tiennyt.

Erkki Liikanen kertoo osallistuvansa sukukokouksiin aina, kun voi, viimeksi kuluneena kesänä Mikkelissä.

- Suku merkitsee kuuluvuutta johonkin, samoin kuin kotiseutu ja kieli. Ne antavat turvallisen perustan maailmalla liikkumiseen, mutta eivät rajoita tai sido liikaa.

Kirjoituksessa kerrotaan myös, miten suku tuli Reisjärvelle, mutta siinä on toimittaja saanut väärää tietoa jostakin. Erkki ei ollut sitä antanut. Reisjärvelle tullut Otto oli Erkin isoisän veli, ei velipuoli ja aikoinaan Mikkelissä sisaruksia syntyi 19, ei 22.

Aamuposti, jota luetaan esimerkiksi Riihimäellä, sisälsi 2.7.2005 kirjoituksen Herra ja ratsumies sarjassa Heltan alta. Yksi väliotsikko on "Veljesparia ei adoptoitu sukuun." Siinä kerrotaan Valeliikasia-jutustamme Liikaslinkissä 1/2005. Lopuksi todetaan: "Näitä Valeliikasia ei vissiin siis adoptoitu sukuun? Ei tunnu haittaavan, sillä veljespari lähettää sukuseuralle raikkaat terkut!"

POSTIA VALELIIKASILTA

Ola!

... ja hauskaa keskikesää Riihimäen rinteiltä!

Suomi on pieni maa ja viidakkorumpu kulkee yllättävän nopeasti. Saimme eräältä ohjelmatoimistolta vinkin, että Veljekset Liikanen - showkaksikko oli päässyt sukuseuranne jäsenlehteen.

Valeliikasinä (toisena heistä) pahoittelen alkuun, ettei tiemme ole aikaisemmin kohdannut ja samalla kiitän hauskaa uutisoimista. Ja voinen kertoa myös show'n nimen historian (kun koskettaa teitä).

Teimme huumorikeikkoja alkujaan parivaljakkona ilman erityistä markkinointinimekettä, kerran vastaan (v. 1997) tuli asiakas, joka tahtoi show'lle nimen, jota voi omassa markkinointikampanjassaan käyttää. Pyyntö tuli yllättäen, suorastaan takavasurista ja show'lle oli keksittävä nopeasti nimi.

Sanoin: show'n nimihän on... on ... öö.. veljespari (koska meitä oli kaksi ja juttujemme vuoksi meitä pidettiin veljeksinä) ... ja nimen löysin ystävänä käyntikortista. Pöydälläni sattui lojumaan ystävänä lasitaiteilija Jaakko Liikasen käyntikortti ja näin syntyi show'lle sen omaperäinen nimi: Veljespari Liikanen, sittemmin Liikaset!

Liikaset-show tehköön sukunne nimeä tunnetuksi jatkossakin, onhan meidät nähty jo n. 700 yritystilaisuudessa, tv-ohjelmissa ja monissa "merkitävissä"

yksityistilaisuuksissa, mm. juuri nyt Jari Saravuon salaisilla 40 v. synttäreillä ;)

Näin nimenne kulkee läpi Suomenmaan ja toivoen odotamme seuraltanne jäsenkutsua myös virallisille valeliikasilta :) Ja tietenkin sukujuhlanne voisi joskus huipentua aitoon valeliikasten Liikas-show'hun?

Kesäiset terkut kaikille oikeille Liikasille, valeliikaset jyllää,

Janne Kataja, tj.
040 540 6427
www.hihhihii.com
Hihhihii Oy

Liikasten sukuseura ry:n 20-vuotisjuhla 30.7.2005 Mikkelissä Suomen Nuorisio-opistolla

Jarmo Paikkala

Sukututkijana Liikasten jäljillä

Hyvät Liikaset!

Ihan ensimmäiseksi haluan onnitella teitä, sillä teillä on nyt sukuseuranne 20-vuotisjuhlakokous. Sukuseuranne on perustettu sukuseurojen perustamisen kolmannessa buumissa, ja sukuseuroista on tullut jo pysyvä ilmiö suomalaiseen kulttuuri- ja perinneilmastoon.

Ensimmäiset sukuseurat, jotka olivat lähinnä aatelissukujen, mutta myös joidenkin talonpoikaisten sukujen sukuseuroja, perustettiin 1920–1930-luvulla. Vain harvat niistä yhä toimivat.

Toinen sukuseurojen perustamiskausi alkoi viime sotien jälkeen, jolloin kaikenlainen yhdistystoiminta puhkesi muutenkin kukkaan. Useimmat tuonaikaiset sukuseurat perustettiin vuoden 1948 tienoilla. Ne olivat useimmiten talonpoikaissukujen seuroja ja varsin usein lähtösijoiltaan itäsuomalaisia. Miltei kaikki silloin perustetut seurat uuvahtivat varsin pian, ja monet niistä pitivät vain perustavan kokouksensa. Sotien jälkeen seuroja syntyi 1960-luvun alkuvuosille saakka, mutta 60-luvulla sukuseuratoiminta loppui liki tyystin.

Sukuseurojen perustamisen kolmas vaihe alkoi 1980-luvun taitteessa. Lähtökohdaksi on usein mainittu Alex Haleyn Juuret-teos ja sen pohjalta noin vuonna 1979 esitetty Kunta Kinte –televisosarja, joka kertoo Afrikasta Amerikkaan viedyn orjasuvun elämästä. Syitä täytyy silti varmasti hakea myös niistä sosiaalisen rakenteen ja asutuksen painopisteen muutoksista, jotka olivat alkaneet jo sotien jälkeen ja kiihtyneet 1960- ja 1970-luvulla, ja jotka alkoivat olla jo vakiintuneita 1980-luvulle

tultaessa. Joka tapauksessa tästä sukuseurojen perustamisvaiheesta tuli pysyvä trendi. Liikaset liittyivät siihen varsin nopeasti. Liikasten sukuseuran perustamisen jälkeen 1985 on seuroja perustettu jo satoja. Oletan, että meillä on nykyisin jo yli 1 000 sukuseuraa tai säännöllisesti kokoontuvaa sukuyhteisöä. Sukuseurojen toiminta on myös vilkasta.

Sukuseuratoimintaan on aina – kaikissa kolmessa vaiheessa – liittynyt myös sukututkimus, joka on jatkunut uutterien harrastajien voimin myös seuratoiminnan nukahtaessa. Sukututkimus on sukukokousten, suvun keskinäisen yhteydenpidon ja sukutraditioiden vaalimisen ohella sukuseuratoiminnan kulmakiviä – usein jopa välttämätön ehto toiminnan käynnistämiseksi ja ylläpitämiseksi.

Liikastenkin suvun tutkimus alkoi samoihin aikoihin, kun seura perustettiin. Itse olen ollut mukana Liikasia tutkimassa 1990-luvun lopulta alkaen ja havainnut, että seuran johto on ollut sukututkimuksesta hyvin kiinnostunut.

Suvun tutkiminen on edennyt varsin pitkälle – pisimmälle Ristiinan sukuhaarassa, josta valmistui keväällä sukukirja CD-levyn muodossa. Myös monet muut sukuhaarat – esimerkiksi Kangasniemen Luusniemen ja muutamat Mikkelin sukuhaarat on selvitetty melko täydellisesti 1700- ja 1800-lukujen osalta. Selvityksiä on tehty myös Johanneksesta, Korpilahdelta, Reisjärveltä ja Iistä.

Kaiken kaikkiaan Liikasen suvun tutkimukset kattavat nyt varsin hyvin 1700- ja 1800-luvuilta ne jaksot, jotka voi tutkia kirkonkirjojen avulla. Kirkonkirjojen pito alkoi yleensä 1700-luvulla, useimmiten

isonvihan jälkeen 1720-luvulla, joskus jo 1600-luvun lopulla, mutta joskus kirkonkirjoja on säilynyt vasta 1700-luvun jälkipuoliskolta alkaen.

Nyt Liikasten suvun tutkimisessa ollaan siirtymässä siihen vaiheeseen, jolloin aletaan systemaattisemmin tutkia kirkonkirjoja edeltävää aikaa. Siinä tutkimus nojautuu lähinnä verotusasiakirjoihin, jotka on tallennettu ensin 1540-luvulta alkaen ns. voudintilien sarjaan ja sitten vuodesta 1635 ns. läänintilien sarjaan, jonka tärkeintä antia ovat henkikirjat eli henkiveroluettelot. Veroluettelot antavat varsin niukasti tietoja perhekunnista ja perhekuntien välisistä suhteista – paljon vähemmän kuin heikoimmatkin 1700-luvun alkupuoliskon rippikirjat. Apua sukujuontojen laadintaan voi löytyä myös tuomiokirjoista, jos niihin sisältyy riitajuttuihin tai perunkirjoituksiin liittyviä selvityksiä sukulaissuhteista.

Toivottavasti tuleva tutkimus tulee paljastamaan paljon nykyistä tietoa enemmän eri sukuhaarojen alkuvaiheista ja keskinäisistä yhteyksistä. On kuitenkin varmaa, ettei täysin yhtenäistä sukutaulustoa näin laajasta ja jo asiakirjojen alkaessa 1500-luvun puolimaissa moniaalle jakautuneesta suvusta voi luoda.

Liikasten suvusta on Etelä-Savosta ja Etelä-Karjalasta saatavissa tietoja heti 1500-luvun puolivälistä alkaen. Nimisuina ovat olleet Liikainen, Liikkainen ja Liikoinen. Niitä on esiintynyt 1500-luvulla Joroisissa, Pellosemällä (pitäjän keskuksena nykyinen Ristiina) ja Säämingistä (keskuksenaan nykyinen Savonlinna) sekä Karjalan puolelta Jämskestä, Uudeltakirkkol-

ta ja Raudusta, 1600-luvulla myös Hiitolasta, Raudusta, Käkisalimesta ja Pälkjärveltä. Pohjois-Suomestakin on tiedossa vanhoja mainintoja nimestä: Iistä vuodelta 1630 ja Kajaanista vuodelta 1646. Enontekiöllä esiintyi vuosina 1731–1766 sukunimi Liika.

Kauko Pirinen on Savon historiassa (1982) yhdistänyt Savossa esiintyneet Liikkavainen-nimen Liikkanen-nimiin, joten voi ajatella, että sukunimi Liikkanen on lyhentynyt liikkumista kuvaavasta lisänimestä Liikkaava. Todennäköisempää kuitenkin on, että sukunimeen ilmeisesti sisältyvä miehennimi Liika ~ Liikka ~ Liiko ~ Liikko on kansanomaisen muodoste germaanisesta lainanimestä, kuten Pirjo Mikkonen on Sukunimikirjassa arvellut. Tätä tukee sekin, että samasta miehennimestä muodostettuja talonnimiä esiintyy jo keskiajalla Hämeessä. Hyvin epävarmasti voi Liika-nimen rinnalle asettaa friisiläisperäisen henkilönimen Like, joka on lyhentyminen nimestä Lydike, josta Suomessa on käytetty ainakin kansanomaista muotoa Lyytikä.

Monien itäsuomalaisen sukujen, erityisesti niiden, jotka ovat voittopuolisesti savolaisia, vanhat kantasijat ovat olleet täällä eteläisen Saimaan alueella: Mikkelin – Savonlinnan – Lappeenrannan kolmiossa, jonka itä- ja länsisivut ovat pyöristäneet. Myös Liikasten juuret ovat näillä seuduilla. Kun monet suvut kasvoivat ja Saimaan saaret ja rannat osoittautuivat monin paikoin liian karuiksi kasviviljelylle, sukujen nuorimmat alkoivat vaeltaa pois kantaseuduilta mahdollisesti suvun vanhoille eräalueille tai perustetuille uudispaikoille ns. Pien-Savoon aina pohjoisinta Savoä myöten. Tunkeutuivatpa savolaiset sittemmin Keski-Suomeksi kutsutulle alueellekin, jopa Satakunnan pohjoisosiin, Etelä-Pohjanmaalle, Keski- ja Pohjois-Pohjanmaalle ja Kainuuseen saakka.

Monesti näistä kantaseuduilta poismuuttaneista suvuista jäi vain pienet rippeet – jos niitäkään – Saimaan niemiin, saariin ja lah-

denpoukamiin. Tällaisten sukujen lähtösijat voi tunnistaa enää vain paikannimistä ja asiakirjoissa säilyneistä maininnoista. Liikasten tilanne oli toinen. Suku jäi pääosin elämään lähelle syntysijoihin ja laajensi elinpiiriään vain niukasti: muualle Etelä-Savoon, esimerkiksi Laitisten ja Marttisten Kangasniemen suuntaan tavoin. Mikkelin alueelle syntyi monia Liikas-asumuksia. Sen sijaan Juvalle, Anttolan, Puumalaan, Haukivuorelle ja Hirvensalmelle Liikas-asutus eteni varsin myöhään.

Pidän hyvin todennäköisenä, että Liikasen suvun syntysijat ovat Ristiinan seudulla, missä suvun ensimmäinen asuinpaikka on mahdollisesti ollut Liiansaari. Saaren nimessä saattaisi esiintyä joko Liikasten sukunimi tai jopa suvun kantaisän, patriarkan yksilönimi Liika.

Keskiajan lopulla ja uuden ajan alussa suvun kantakylänä Ristiinassa oli jo Liikala, joka on kirkonkylän seutua. Liikala nro 1 Emola ja nro 2 Liikala olivat vuonna 1561 Pekka, Paavo ja Olli (Antin poika) Liikasen omistamassa anekissa. Talot sijaitsivat silloin Juuritaivalnimisellä maakappaleella. Emolan omistus säilyi Liikasilla vuoteen 1761, jolloin se siirtyi nimismiessuku Pauliukselle.

Numero 2 Liikala eli Juuritaival oli jo vuonna 1664 kappalainen Mikael Savanderin omistuksessa. Liikala nro 3 eli Pyrhölä, jonka nimi perustuu sukunimeen Pyrhönen, oli vuodesta 1643 kreivi Pietari Brahen savolaisten läänitysten hallintokeskuksena ja säterikartanona. Vuonna 1656 sinne valmistui asuinlinna Brahenlinna. Vuonna 1688 läänityskausi päättyi ja Brahenlinnasta tuli everstin puustelli. Isonvihan aikana sen asuinrakennus tuhoutui ja vuonna 1739 rakennettiin uusi Brahenlinna, joka vuosina 1777–1780 toimi Sprengtportenin johtaman sotakouluna. Brahenlinnan virkatalon aika päättyi vuonna 1810.

Kun Liikasten vanhat talot Ristiinassa olivat joutuneet lähinnä säätyläisten omistukseen, tuli Liikasista useimmiten näiden talojen,

erityisesti Brahenlinnan, alaisia torppareita. Liikasia asui ainakin Linnanmäen, Ponnin, Kuikonpellon ja Kissalammin torpissa. ”Vapautuminen” talonpojan asemasta ja ehkä säätyläisten lähipiiriin joutuminen vauhditti Ristiinan Liikasten suuntautumista muillekin elämänaloille.

Jatkuu ensi numerossa...

Kevään 2005 ylioppilaita

Jaana Liikanen Pirkkalan yhteiskouluksi. Jaanan vanhemmat ovat Mirja ja Jorma Liikanen Pirkkalasta. Korpilahden sukuhaara

Muistathan ilmoittaa:

- osoitteen muutokset
 - syntymät
 - vihkimiset
- kuolemantapaukset
 - valmistumiset
- yms.

Muistathan myös maksaa jäsenmaksusi, jos se on vielä jostain syystä maksamatta.

Suosikaa ilmoittajamme!

ELINTARVIKETEOLLISUUDEN KONEET

ELECSTER Group valmistaa ja markkinoi meijeri- ja muoviteollisuuden koneita maailmanlaajuisesti.

Elecster Groupin tuotanto-ohjelma koostuu neljästä tuoteryhmästä:
meijeriteollisuuden koneet, pakkauskoneet,
muoviteollisuuden koneet ja pakkausmateriaalit

ELECSTER OYJ, PL 39, 37800 TOIJALA, puh. 0201 541 211, fax 0201 541 400, www.elecster.fi

*Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta
kaikille sukulaisille toivottavat
Elecsterin palveluksessa olevat Liikasten jälkeläiset
Jarmo Halonen, Eliisa Koro, Eero Nyman
ja Raimo Puurula*

SUKUSEURAN HALLITUS

Puheenjohtaja (= sukuseuran esimies) ja tiedottaja oto **Harri Liikanen**, Rintinpolku 17, 00940 HELSINKI, puhelin/faksi (09) 308 263, 040 502 5939, harri.liikanen@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja (= sukuseuran varaesimies) **Jaakko Liikanen**, Puhaltajankatu 55, 11910 RIIHIMÄKI, (019) 720 669, 040 516 4305, jaakko.liikanen@jl-lasi.fi

Sihteeri **Matti Liikanen**, Naavakatu 10, 15950 LAHTI, (03) 753 1134, 0400 493 040, (03) 753 7154 faksi, matti.liikanen@m-laskenta.inet.fi

Hankkija **Sirkka-Liisa Kuusisto**, Luusniementie 1236, 51460 LUUSNIEMI, (015) 652 205, 040 563 0200, sirkkaliisa.kuusisto@netti.fi

Arkistonhoitaja **Esko Liikanen**, Ylivedentie 438, 52100 ANTTOLA, (015) 655149, 050 303 7121, liikane2@saunalahti.fi

Tiedottajan apulainen **Heikki Liikanen**, Kurkisuontie 8 B 8, 00940 HELSINKI, (09) 553 342, 050 339 5061

SUKUSEURAN YHTEYSHENKILÖT

MIKKELI JA ANTTOLA: *Esko Liikanen*, katso hallitus

HELSINKI (Pk- seutu): *Harri Liikanen*, katso hallitus

JUVA: *Annikki Liikanen*, Kuhalammentie 2 a 4, 51900 Juva, (015) 651 323

KANGASNIEMI: *Sirkka Liisa Kuusisto*, katso hallitus

REISJÄRVI: *Sirkka Leppälä*, Tuomikuja 3, 85900 Reisjärvi, (08) 776 135

LAHTI, JAALA, ORIMATTILA: *Matti Liikanen*, katso hallitus

UUODEN LIIKASET (Suluissa sukuhaara)

1993 (Ri)

Mirjam Piira, Mäntyharju, k. 1994

1994 (Mi)

Annikki Liikanen, Juva

1995 (Ri)

Anna-Liisa Liikanen, Orimattila, k. 2004

1996 (Ka)

Erkki Liikanen, Bryssel

1997 (Ko)

Heikki Liikanen, Joutsa, k. 2004

1998 (Ku)

Hannes Savolainen, Kemijärvi

1999 (Jo)

Erkki Liikanen, Tammela

2000 (Ri)

Pirkko Liikanen, Espoo

2001 (Ka)

Matti Liikanen, Lahti

2002 (Ku)

Jaakko Liikanen, Riihimäki

2003 (Ka)

Raimo Liikanen, Mikkeli

2004 (Mi)

Liisa Liikanen, Mikkeli (Anttola)

2005 (Ka)

Harri Liikanen, Helsinki

KUMMITYTTÖ

Kummitytöksi nimitettiin 1990 lähes sukuseuran perustamispäivänä syntynyt Jenni Liikanen Lahdesta.

PERINNEHENKILÖ

Vapaustaistelija, luutnantti Herman Liikanen

SUVUN VANHIN

Vanhin elossa oleva Liikanen on **Helmi Piipponen** Espoosta. Hän on syntynyt 15.5.1909 Hartolassa ja kuuluu Korpilahden sukuhaaraan.

PANKKITILIN NUMERO

Sampo 800019-1978966

INTERNET- KOTISIVU

www.liikastensukuseura.fi

